

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané, léto uteklo jako voda. Čas pro odpočinek a načerpání nových sil na dovolené je za námi a po krásných slunečných dnech přichází podzim. Během letních měsíců nám přišlo hned několik dobrých zpráv. Tou první bylo přidělení dotace na výstavbu multifunkčního hřiště u školy, o které jsme se marně snažili již několik let. Naše základní škola tím získá kvalitní sportoviště v dosažitelné vzdálenosti. Hodina tělesné výchovy trvá 45 minut a mnohdy s převléknutím a přemístěním mimo areál školy už moc času na samotnou výuku nezbyvalo. Také družina bude mít mnohem více možností užít si venkovních sportů. Stavební práce byly již zahájeny, protože na realizaci projektu zbývá už jen pár měsíců – takové jsou bohužel dotační podmínky. Chtěla bych poděkovat všem, kteří se zapojili do příprav a dělají vše proto, aby do konce roku 2019 bylo hřiště postavené.

Další dobrou zprávou byla přidělená dotace na pořízení nové přírodovědné učebny včetně vybavení pomůckami, novým nábytkem a interaktivní tabulí. Vzhledem k rozsahu prací jsme rea-

lizaci posunuli až na letní prázdniny roku 2020. A do třetice se nám podařilo získat dotaci od Libereckého kraje na obnovu povrchu a výstavbu části nové komunikace „u kaštanů“. Jsem moc ráda, že všechna snaha sklidila úspěch, a věřím, že i v budoucnu se podaří získat peníze na další plánované projekty.

O prázdninách se nám také podařilo doplatit úvěr, který si obec vzala, aby zrealizovala v roce 2015 poslední velký kus kanalizace pod silnicí směrem na Hamrská. V tuto chvíli máme obec bez úvěru a v dobré finanční kondici.

Aktuálně také probíhá stavba nového vodovodu v lokalitě pod Ornelou a snad se v brzké době dočkáme i opravy tarasu před základní školou. Do zimy by se mělo dočkat generální úpravy i dětské hřiště na náměstíčku a snad se podaří zrealizovat plánovaný záložní vrt u vodárny, který by měl v období sucha nebo větších odběrů vody doplnit rezervoáry, abychom byli na soušské vodě v budoucnu co nejméně závislí.

Přeji vám krásný barevný podzim a uvítám náměty pro poslední letošní zpravodaj.

Andrea Princová – starostka
Foto: Milan Kopal - místostarosta

ÚM Zásada:

Upozorňujeme občany, kteří platí poplatek za popelnici pololetně, že je nutné uhradit druhou polovinu poplatku.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ OBČANŮ

Ella Hloušková

Eliška Kodytková

Ondřej Číla

Narozeným občanům přejeme hodně štěstí, zdraví, lásky, pohody, spokojenosti a pokroků v životě.

JUBILUJÍCÍ SPOLUOBČANĚ

Milan Ján Lehocký (87)

Anna Vondráčková (83)

Liana Hušková (83)

Robert Karneth (82)

Ladislav Pala (75)

Karel Kopal (83)

Jaroslav Jůna (82)

Zdeněk Kulhánek (75)

Miroslav Čánský (75)

Anna Šimůnková (75)

Helena Černá (90)

Vlastimil Havel (90)

Ludmila Boudíková (89)

Jaroslav Daniel (86)

Jarmila Krykorková (80)

Všem jubilujícím spoluobčanům srdečně gratulujeme a přejeme především hodně štěstí, zdraví, pohody, spokojenosti a elánu do dalších let.

NAPOSLEDY JSME SE ROZLOUČILI

Božena Kopalová

Josef Hetzendorf

Miroslav Hodboď

Zarmouceným pozůstalým upřímnou soustrast.

ZVONĚNÍ PŘI ÚMRTÍ

Tomáš Farkaš 777 052 876

Petr Jareš 608 521 960

Nepřejete-li si, aby bylo Vaše jméno či jméno Vašeho blízkého zveřejněno ve společenské kronice? Kontaktujte ÚM Zásada telefonicky na čísle 483 385 188 či osobně nebo elektronicky e-mailem: starostka@zasada.cz, sekretariat@zasada.cz. Naopak přejete-li si ve společenské kronice zpravodaje zveřejnit významnou událost (ať již v podobě jubilea, narození dítěte, výročí svatby, blahopřání k životní události), využijte výše zveřejněných kontaktů či e-mailu redakce. Mimořádné krátké příspěvky či doplnění textu článku lze po včasné dohodě (do uzávěrky) dodat o pár dnů později. Kontakt: zasadskyzpravodaj@seznam.cz. Pamatujte, zpravodaj vychází pouze čtyřikrát ročně. Dodržujte včasné dodání příspěvků, aby nedošlo k pozdnímu vydání zpravodaje. S Vašimi příspěvky se dále pracuje. Fotografické přílohy pošlete pokud možno samostatně (samozřejmě nikoliv ve špatné kvalitě a velmi nízkým rozlišení).

Uzávěrka zpravodaje 04/2019: pátek 15.11.2019

GRATULACE

Pan Vlastimil Havel v září oslavil 90. narozeniny. Srdečně gratulujeme a do dalších let přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a elánu.

Zároveň s manželkou Lidkou oslavili výročí 66 let společného života. Manželům srdečně gratulujeme a přejeme ještě mnoho společných let prožitých ve spokojenosti, zdraví, štěstí, lásce a pohodě.

GRATULACE ZA REPREZENTACI

Gratulujeme panu Milanu Hozdovi ze Zbytků za reprezentaci na mistrovství ČR v atletice (Sdružení veteránů českého atletického svazu) a umístění na zlatém stupínku vítězů (disciplína: dálka, výkon: 387, kategorie M+60), které proběhlo 15.7.2019 ve Svitavách.

ÚČAST V SOUTĚŽI NEJLEPŠÍ KRONIKA LIBERECKÉHO KRAJE

V květnu 2019 přišla na náš úřad pozvánka k účasti v soutěži „Nejlepší kronika Libereckého kraje“. Domluvily jsme se s paní starostkou, že tam zkusíme tu naši přihlásit.

Vyplnila jsem přihlášku a odvezla kroniky za roky 2016 a 2017 do Okresního archivu do Jablonce nad Nisou, aby je mohla porota složená ze zástupců státních okresních archivů, zástupců Ještědské pobočky České archivní společnosti a odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu KÚ LK posoudit podle zadaných kritérií (obsah a struktura zápisu, stylistická úroveň, grafická a výtvarná stránka a přílohy ke kronice). Soutěže se zúčastnilo v kategorii obcí do 2000 obyvatel sedm soutěžících a v kategorii nad 2000 obyvatel pět soutěžících. 10. září v Muzeu Českého ráje v Turnově proběhlo slavnostní vyhlášení. V kategorii nad 2000 obyvatel zvítězilo město Semily, druhou pozici obsadilo Jablonné v Podještědí a třetí Jilemnice. V „naší“ kategorii zvítězila kronika z Horní Branné, druhé místo obsadila obec Vlastibořice a třetí obec Blatce. **Zásadská kronika se umístila se 178 body na krásném čtvrtém místě** 😊 Jsem moc ráda za tak krásné umístění.

Lenka Němcová

Foto: Andrea Princová

PŘIPRAVUJEME:

Adventní koncert pod vedením Marka Ondráčka - v sobotu 7.12.2019 ve Zbytkách ve Staré škole. (Čas bude včas zveřejněn.)
„Adventní krkonošské poudačky“ - ve čtvrtek 12.12.2019 v hospůdce na hřišti. (Čas bude včas zveřejněn.)

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

CZ.03.2.63/0.0/0.0/17_071/0007688

Představujeme projekt:
S PODPOROU K LEPŠÍ PÉČI.
Jsme s vámi na jedné lodi!

Pečujete o seniora nebo o hendikepovanou osobu? Máte pocit, že váš život se zastavil? Jste unavení?

Tento projekt je zacílen na podporu neformálních pečujících směrem ke snížení jejich nadměrného psychického a fyzického zatížení a zlepšení kvality poskytované péče závislým osobám. K dispozici je poradenské centrum pro pečující, terapeutické aktivity, relaxační cvičení, návky řešení krizových situací, odborné a akreditované kurzy spojené s péčí o závislou osobu a sebe samotné, svépomocné skupiny, aj. zajímavé aktivity! Pečujete o seniora nebo o hendikepovanou osobu? Máte pocit, že váš ži-

vot se zastavil? Jste unavení?

- Zajistíme odbornou péči pro vaše nemocné v době konání aktivit.
- Možnost čerpání projektového příspěvku na dopravu.

Navštivte nás – Sdružení Tulipan, z.s.:

LIBEREC Sdružení TULIPAN, z.s.,
Kostelní 10/5, 460 01 Liberec
Odborný pracovník projektu: Lucie Stará
+420 775 802 272
stara@sdruzenitulipan.cz

JABLONEC n. NISOU

Komenského 926/19, 466 01 J.n.N.
Odborný pracovník projektu:
Lenka Matěchová
+420 775 802 273
matechova@sdruzenitulipan.cz

ČESKÁ LÍPA

Žižkova 231, 470 01 Česká L.
Odborný pracovník projektu: Jana Bergrová
+420 775 802 277
bergrova@sdruzenitulipan.cz

SEMILY

Bitouchovská 1, 513 01 Semily
Odborný pracovník projektu:
Slavěna Hornáková
+420 775 802 276
hornakova@sdruzenitulipan.cz

Sdružení TULIPAN v rámci projektu „S podporou k lepší péči“ vyhlásilo „OCENĚNÍ pečujících osob Libereckého kraje“. Finální ocenění hodnotnými dary proběhne 30.11.2019 od 17:00 do 20:00 v Clarion Grandhotelu Zlatý Lev. Více informací na webu: www.sdruzenitulipan.cz

CO NOVÉHO, ŠKOLKO?

Letní prázdniny tak rychle uběhly, horká ozvěna prosluněných dnů už jen tiše rezonuje a nám opět nastala ta chvíle počátku nového školního roku. Zase si musíme zvyknout na to, že dny mají svá jména: pondělí, úterý ... a našim malým novým kamarádům, kteří se poprvé pustí maminky sukničky, nastane ten velký okamžik, kdy vstoupí do nového prostředí.

Mateřinka otevírá svou náhradní náruč a doufejme, že pro naše nově přichodící dětičky bude tím milým útočištěm, kam se děti budou s chutí navracet.

A je to právě tu! Ten slavnostní den nastal v pondělí 2. září 2019. Pro někoho nejspíše krůčky a nějaká ta slzička. Pro někoho bezstarostné kroky mezi kamarády nové i ty starší, už známé tvářičky.

Ať tak, či tak, pěkně se nám ten nový školní rok rozběhl. Doufejme, že cestičku bude mít vydlážděnou samými pěknými zážitky, spokojeností a dětskou radostí!

Ale moment, ještě se na chvíli musíme poohlédnout zpět.

Ke konci školního roku, jak už jsme zmínili v předchozím čísle, se naši „velcí“ předškoláci rozloučili s mateřinkou v penzionu Lumka. Čekali na ně několik překvapení a hlavně – byli pasováni do té důležité role, a to do role, kde už každý tak trochu zodpovídá sám za sebe a musí se ujmout svých povinností, povinností školáka!

S našimi školáčky se na konci školního roku

rozloučila starostka městysu Zásada, paní Andrea Princová, předala dětem dárečky, ročenky, dobrůtky a přidala pár milých slov na rozloučenou.

Ale ani o prázdninách školka jen tak „nepospávala“.

Nová výmalba, nábytek a nové podlahy prosvětly obě oddělení určená k odpočívání. V oddělení Rybek dětem příjemná chvíle odpočinku nová lehátka porovnaná v nových regálech a pěkný koberec. Počítačové stoly a židličky zase příjemní práci v zájmovém kroužku PC.

Malým Žabičkám se bude klidně usínat s obrázky medvídků na zdi.

Tak tedy potichu zavřeme dveře za uplynulým školním rokem a pustíme ten nový mezi nás.

Přejeme tedy ještě jednou pěkné školní zážitky, a i když někdy něco nevyjde, tak vůbec nevaďte, hlavu vzhůru, všechno se dá zase napravit!

Pěkný školní rok a barevný podzim přeje mateřinka.

Bc. Šárka Šipošová

Foto: Úvodní foto v záhlaví strany a foto následující (nahoře vlevo) – loučení se školkou. Foto dole – hrátky v MŠ Zásada.

Fotoarchiv MŠ Zásada.

Fotografie z rekonstrukce školky. Autor: Andrea Princová

CO NOVÉHO, ŠKOLO?

Na konci minulého školního roku uspořádala naše škola „Školní akademii“, kde se představily jednotlivé třídy se svým programem. Akademie vyvrcholila šerpováním „deváťáků“ a myslím, že to byla akce vskutku povedená. Začátkem prázdnin byl vybudován chodníček od zastávky autobusu k šatnám. I toto bylo jen logickým vyústěním potřeby zkrátit na minimum pohyb dětí u silnice.

Největší dvě akce nás, ale čekaly v létě. Konečně byla zasítovaná celá škola a wifi je dostupná ve všech třídách. I přes vysoké náklady máme radost, že se to povedlo a jistě to přispěje ke zkvalitnění výuky. Druhá akce byla vyměnění „starodávné vrzající podlahy“ v jedné třídě a zároveň byl do třídy nainstalován promítací projektor. I tato akce byla finančně velmi náročná (na poměry ško-

ly), ale výsledek stojí za to a jistě podle finančních možností budeme pokračovat v dalších třídách.

Máme radost i z toho, že městyš vysoutěžil účelovou dotaci na víceúčelové hřiště za školou a těšíme se na další sezónu, kdy naši žáci vběhnou na nové hřiště.

Mgr. Václav Horáček
Fotoarchiv MZŠ Zásada

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN

Po letních prázdninách otevřela škola své dveře v pondělí 2.9.2019 a první školní zvonění zahájilo nový školní rok 2019/20. V lavicích mimo stávajících žáků zasedli i nováčci – prvňáčci. Ty ve třídě přivítala třídní učitelka Mgr. Zuzana Hradecká, ředitel školy, vychovatelky školní družiny a starostové obcí, odkud prvňáčci do zásadské školy přicházejí.

Na každého z devatenácti prvňáků čekala lavice plná dárků: kufřík na výtvarné potřeby, balíček od Libereckého kraje a balíček od Úřadu městyse Zásada, který si každý převzal z rukou paní starostky. Každý žáčec obdržel ještě pamětní list jako vzpomínku na svůj první školní den. Paní učitelka vtiskla do ruky každému z dětí překvapení v podobě zajíčka z 3D tiskárny.

Prvněákům přejeme hodně úspěchů a zdaru nejen v prvním roce školní docházky. Ať je touha po vzdělání provází celý život a učení je pro ně vždy zajímavou hrou plnou zážitků.

Text a foto: Linda Černá

ŽÁCI Z MZŠ ZÁSADA SE OPĚT ZÚČASTNILI EVROPSKÉHO PROJEKTU

Stejně jako v loňském roce i letos v červenci vyrazili žáci školy vstříc setkání se svými vrstevníky z pěti dalších evropských zemí. Masarykova základní škola Zásada se zúčastnila projektu „Budování a osudová léta Evropy“, který se za finanční podpory Evropské unie uskutečnil v letech 2018 a 2019. Organizátorem projektu bylo město Wesendorf v Německu, které k účasti přizvalo své další partnerské obce

a školy v Polsku, Francii, Litvě a Maďarsku. MZŠ Zásada byla nabídnuta spolupráce na projektu díky partnerské obci Démouville. Součástí tohoto projektu byla nejen dvě červencová setkání mládeže – dvě etapy projektu uskutečněné v září 2018 a 2019, byly určeny dospělým. Všechny čtyři etapy projektu byly tematicky zaměřeny na problematiku Evropské unie, obnovitelných zdrojů energie a na další výzvy

a problémy, kterým čelí dnešní společnost. Letošní pobyt se uskutečnil ve dnech 24. až 28. 7. v Maďarsku a za MZŠ Zásada se jej zúčastnilo 9 žáků. Ubytování bylo zajištěno v hotelu Klastrom ve městě Győr. Stejně jako v loňském roce byl připravený program velmi pestrý a zajímavý. První den, čtvrtek 25. 7., jsme strávili Győru. Zde stojí za pozornost především továrna automobilů značky Audi, ve které pro nás byla domluvena exkurze. Následovala komentovaná prohlídka města a plavba lodí. Na pátek byl připraven celodenní program v Budapešti, kde jsme navštívili budovu parlamentu Országház, dále „Dům teroru“, muzeum vztahující se k době fašistického a komunistického teroru v Maďarsku, a také okolí Budínského hradu. Sobotu, poslední den před odjezdem, jsme věnovali návštěvě arcidiecéze Pannonhalma, které se nachází v blízkosti města Győr. Nedělnou součástí programu byly také prezentace zemí na různá aktuální společenská témata. Naši žáci si připravili prezentaci „Evropská politika musí být především podporována evropskými občany – jak se musí EU změnit, aby nabyla důvěry svých občanů?“ Zpracování tohoto velmi složitého, ale vysoce aktuálního tématu umožnilo žákům nahlédnout hlouběji do problematiky fungování Evropské unie a lépe pochopit, jaká je aktuální situace v souvislosti s Brexitem a s dalšími hrozbami pro soudržnost tohoto dlouholetého úzkého společenství evropských zemí.

V tomto roce byl dvouletý evropský projekt ukončen a jsme velmi rádi, že se jej žáci naší školy mohli zúčastnit. Podívali se do zajímavých míst v Maďarsku, dozvěděli se spoustu nových informací a především navázali přátelství křížem kráčem Evropou.

Text a fotoarchiv:
Mgr. Zuzana Hradecká
PhDr. Ing. Pavla Hradecká

Fotoarchiv Z. Hradecké a P. Hradecké:

Za MZŠ Zásada se pobytu zúčastnilo 9 žáků v doprovodu Zuzany a Pavly Hradeckých (fotografie vlevo). Országház (foto vpravo) - sídlo maďarského parlamentu v Budapešti. Fotografie na předchozí straně: Společná fotografie účastníků pobytu v Maďarsku.

SOKOL ZÁSADA A LETOŠNÍ POUŤ

Jako každý rok jsme se my sokolové podíleli na organizaci poutě, zajišťovali jsme stánky a občerstvení na kapelní louce.

Již ve čtvrtek před poutí jsme naložili na Hamrských stoly a židle. Pan Oldřich Mládek nám je převezl do Zásady a tady jsme je rozestavili. Postavili nad ně stany a fotbalisté nám nainstalovali velký stan pro hudbu. Obec zajistila chemické záchodky a připojení na elektřinu do kaplanky. Vše bylo dobře připraveno, ale zradilo nás počasí. V pátek vpodvečer začalo vytrvale pršet, a tak rozpálená plotna na sejkory a naražené pípy na pivo a malinovku se ukázaly jako zcela zbytečné, neboť na kapelní louku zabloudilo jen několik jedinců.

Potíže s počasím pokračovaly i v sobotu, kdy byly celý den přeháňky a výrazně se ochladilo. Zlepšení nastalo až v 17.00 hodin, kdy již přestalo pršet a přestože byla dost zima, účast na divadle byla celkem hojná. Loutkoherci hráli novou hru o duchu Muhu, pánu Jizerských hor. Podle potlesku doufáme, že se naše hra všem líbila. Od 18.00 začal hrát zásadský rodák Tonda Ulman, a lidé i přes nepřízeň počasí přicházeli v hojném počtu. Tonda hrál vytrvale až do 23,30 hodin a největší vytrvalci vydrželi na

pouti až do brzkých ranních hodin. Sejkory se pekly non-stop a pivo a malinovka tekly proudem.

V neděli konečně došlo k vytoužené změně počasí, svítilo sluníčko a oteplilo se. Odpoledne začala hrát Broďanka, kterou si přišla poslechnout také řádka lidí. Sejkory a pivo se prodávaly přibližně do 18 hodin. Jen na okraj podotýkám, že jsme letos zpracovali, naše rodina a pomocníci, 130 kg brambor a vše se snědlo!

Takže konec konců můžeme říct: „Konec dobrý, všechno dobré.“ Všem sokolům i nesokolům moc děkujeme za pomoc při škrábání brambor, pečení, prodeji atd. Také děkujeme místní MŠ, kde nám pomohli brambory oškrábat.

Přece jenom bych ráda ještě vylíčila anabázi, která se odehrávala již před poutí. Byla jsem letos totiž zvolena do kulturní komise při OU a začali jsme tedy pout' připravovat dlouho předem. Zkoušela jsem se tedy telefonicky domluvit s kolotočáři o tom, proč nemohou přijet na kapelní louku. Dostala jsem číslo na pana Janečka, který zajišťuje pouťové atrakce v Zásadě již řadu let. Ten mi opakovaně vysvětloval, že opravdu dle instrukcí EU a dle školení, na které vzorně chodí, nesmí být velké atrakce postavené na ploše která má větší sklon než 4-5 % a naše kapelní louka má sklon cca 10-12 %. Je

to z důvodů bezpečnosti, chodí kontroly, např. ČOI zkoumá, zda není příliš vysoký nástupní ostrůvek.. atd. Sám není také úplně spokojen s rozdělením poutě na 2 části, ale jinak to údajně není možné. Pokud bychom na postavení těchto velkých atrakcí na kapelní louce trvali, vyžadoval by písemné potvrzení provozovatele pouti /což by byla obec, ev. sokol/, že jsme spoluzodpovědní za případné škody a hlavně úrazy, které nastanou v důsledku postavení atrakce na této šikmé ploše. Když jsem mu navrhla, zda by např. pod velký kolotoč stačilo zarovnat část kapelní louky, např. v dolní části, řekl, že to by šlo... údajně by stačila plocha 10x10 m. Otázka však je, zda by byl ochoten přivést jeden velký řetězkový kolotoč a k tomu více malých atrakcí. Jak jsem pochopila, tak nejvíce peněz mají z velkých atrakcí, jako je autodráha, létající kačeři atd. Mezi řečí mi zdůraznil, že Zásada pro ně není žádné rito, pokud bude v okolí jiná, větší a lepší pout', tak naši obec klidně vynechají, např. Desná je pro ně mnohem lukrativnější. Když jsem argumentovala a i fotograficky doložila atrakce v Železném Brodě, které byly podloženy na náměstí dvěma řadami trámů nad sebou, bylo mi vysvětleno, že to je možné na dlažbě, ale nikoliv na trávě. Z těchto důvodů jsme se nakonec v kulturní komisi dohodli, že bude pout' opět

tradičně na dvou místech.

Další problém byl se stánkaři. Už v minulých letech se snažil Mirek Princ sehnat na kapelní louku co nejvíce stánkařů s tradičními výrobky a řemesly. Letos jsem to měla na starosti já, takže jsem objížďala poutě, Krásnou, Desnou, Žel. Brod, Bozkov. Rozdala jsem bezpočet vizitek a získala řadu telefonních čísel. Nakonec se však řada těch, se kterými jsem opakovaně mluvila, a dušovali se, že určitě přijedou, zřejmě díky špatnému počasí neobjevila. Několik stánkařů přijelo už v pátek večer, přestože jsem jim sdělila, že hlavní program bude až v sobotu. Někteří z nich ale už opět v sobotu večer odjížděli, protože opravdu neměli žádné „kšefty“. V této souvislosti jsem pochopila to, že

chceme-li dělat „staročeskou pout“ s řemesly a ručními výrobky, musí být k tomu celý den program. Hezky je to vidět na pouti na Krásné, kde se od dopoledních hodin celý den střídají hudebníci, zpěváci, kapely, tanečníci atd. Pak lidé přijdou i při horším počasí, protože jdou cíleně na nějaký program. Pokud mají jenom obcházet stánky, to v dnešní době už nestačí. Jedině snad při takové megaakci, jako jsou Tatrhy, jak jsme se přesvědčili letos. Bohužel něco takového o pouti uspořádat, není v naší moci. Takže shrnuto a podtrženo, celá pouťová záležitost je mnohem složitější, než se jeví. Před pár lety měli všichni možnost vyjádřit se v dotazníku, kde chtějí, aby se pouť konala, bohužel se vrátil na OÚ pouhý mizivý zlomek těchto listů,

vypadalo to, že je to většinou obyvatel jedno. Pokud máte někdo nějaký návrh, kde by se mohla pouť konat, aby nebyla rozdělená, piště své připomínky na OÚ. Jedna z možností by byla, jak navrhoval Mirek Princ, na parkovišti u vleku. Tam by se asi všechno vešlo, ale mně se to jeví, že je to daleko od centra obce a nevím, zde by tam někdo dorazil. Přes to všechno doufám, že se většina Zásadáků na pouti líbilo a příští rok přijdou zas.

MUDr. Jana Hniličková
Foto: Tereza Kadečková

POUŤOVÝ VÍKEND NA HŘIŠTI

O zásadské pouti bylo živo i v areálu fotbalového hřiště. V pátek od 19 hodin zahrála skupina Volupsije. I přes deštivé počasí se podařilo pod krytým sezením a na novém pódiu vytvořit zázemí pro více jak 150 účastníků, kteří zpívali a tančili do ranních hodin. V sobotu se počasí

už trochu umoudřilo, a tak se fotbalový turnaj starých gard opravdu vydařil. Velkých atrakcí postavených na spodním hřišti si užily nejen děti, ale také dospělí, kteří přejížděli mezi kapelní loukou a hřištěm oblíbenými historickými autobusy v sobotu i v neděli. Neděle patřila

dětem, které si mohly na horním travnatém hřišti vyzkoušet, jak se hraje fotbal v Bubble home.

Foto a text: Andrea Princová

ZBYTKOVSKÁ POUŤ 2019

Zbytkovská pouť patří spolu s akcí Muchovman k hlavním společenskoculturním akcím ve Zbytkách, kdy se tradičně zúčastňuje těchto akcí několik set lidí. Vzhledem k počtu stálých obyvatel Zbytků (v posledních letech) cca 21 – 27, tak to je hezké. Trochu k historii Zbytkovské pouti: Původně ještě za socialismu byla tato pouť organizována u Staré školy místní organizací Červeného kříže – to ještě bylo ve Zbytkách cca 60 – 90 stálých obyvatel. Jak lidí ubývalo, tak ubývalo členů – členek Červeného kříže, až se místní organizace ČK zrušila, a tím skončila i tzv. Zbytkovská pouť. Po roce 2007 na základě rozhovorů mezi paní E. Hýbnerovou (jedna z bývalých organizátorů pouti) s tehdejší

paní starostkou L. Ducháčkovou došlo k obnovení tradice zbytkovské pouti pod hlavičkou Sokola Zásada, a to trvá do současnosti. Jak ten čas letí!

V neděli 11.8.2019 ve 13 hodin se u Staré školy uskutečnil již 12. ročník zbytkovské pouti v nové době, kterou zajišťuje Sokol Zásada a po šesté i s programem pro děti – což zajišťuje skupina kolem pana Hampachera a paní Havlasové. Tento rok byl Sokolem Zásada tradičně zajištěn vláček na trase Zásada – Stará škola – Hamrská a zpět, což se líbí dětem a vyhovuje dospělákům. Také občerstvení bylo zajištěno v žádaném a tradičním sortimentu – sejkory, koláče, uzeniny, pivo, nápoje alko

i nealko. Dobrou náladu k posezení mimo občerstvení zajišťovala hudební skupina Kapelníci. Účastníků bylo letos asi stejně jako loni tj. cca 350 (z toho přes 100 dětí využilo program pro děti).

Program pro děti letos obsahoval tyto disciplíny: skupinové lyže na trávu, chůdy, ruské kuželky, malování na tělo (body painting), střelba na cíl vodní pistolkou, odemykání pout, hod kroužků na cíl, skákání v pytlí, lezení na lezeckou stěnu, jízda s kolečkem – elektrické výboje, přenášení vody v houbě, přechod zavěšené klády a na závěr kolo štěstí. Děti po absolvování předepsaných disciplín si na kole štěstí vytvořily nějaký drobný dárek. Dětský program nestál rodiče ani korunu. Některé disciplíny si vyzkoušeli i dospělí, ale žádný dárek za odměnu nedostali. U disciplín pro děti byly děti doprovázeny rodiči či prarodiči a ti si většinou pořizovali foto svých ratolestí.

Na letošní pouti Sokol Zásada otestoval zcela nové lavice na posezení (tak tak že oschl na nich lak). Část posezení byla i pod střechem jako ochrana před sluncem – což bylo letos a je to připraveno pro budoucnost, kdyby náhodou přšelo. Takže se pro spokojenost návštěvníků stále něco vylepšuje. Celkově lze říci, že se letošní Zbytkovská pouť opět velice vydařila. Po celou dobu konání této akce byla cítit přátelská atmosféra všech generací. Napomáhala tomu místní příroda, krásné počasí, hudba Kapelníků, péče organizátorů a naladění návštěvníků. Pouť skončila po 17. hodině.

Takže na závěr sokolské „V zdravém těle zdravý duch“, a ve Zbytkách ještě navíc „zdravý vzduch“. Díky všem organizátorům a návštěvníkům za krásné nedělní odpoledne.

Foto a text: Milan Hübner

ZÁSADA
SK
1919

PODĚKOVÁNÍ

SK Zásada děkuje za významnou finanční podporu, kterou obdržel při oslavách 100 let založení fotbalového klubu Janě Kouřilové, Libuši Ducháčkové, Heleně Hákové, Zdeňku Kulhánkovi, Bořivoji Pavlatovi, Lukáši Mlejnkovi, Pavlu Rydvalovi, Jiřímu Šídovi a rodině Michala Machuly.

ZÁSADŠTÍ V NORMANDII

Spolupráce městyse Zásada a města Demouville v Normandii má za sebou další společnou akci – od 7. do 14. srpna 2019 se uskutečnil výměnný pobyt rodin ze Zásady, Loužnice a Velkých Hamrů ve Francii, konkrétně v oblasti Calvados, kam také patří město Demouville. Organizátor pobytu, tedy výbor pro spolupráci a partnerství z Demouville, si dal opět zále-

žet na přípravě pestrého programu a také na připomenutí loňského pátého výročí podepsání smlouvy o oficiální spolupráci obou obcí.

Na programu byla návštěva několika významných stavebních památek (katedrála v Lysieux, bývalý klášter Abbaye au Dammes v Caen, soubor staveb na ostrově Tatihou), návštěva tradičních výrobců (farma De Billy zaměřená na výrobu cidru a calvadosu) a společné nebo individuální degustace typických normandských pokrmů. Samostatným bodem programu bylo přijetí všech českých hostů na radnici v Demouville a zejména odhalení tabule s nápisem Zásada – République Tchèque při vjezdu do města. Kromě společného programu měli čeští hosté možnost vidět i další krásná místa v Normandii, například pobřežní útesy u města Etretat, historické město Bayeux nebo památná místa spojená s vyloděním spojenců v Normandii v červnu 1944.

V Normandii je pokaždé něco nového k vidění a stojí za to tuto krásnou část Francie poznat na vlastní oči. Další výměnný pobyt by měl proběhnout v letech 2021 nejprve u nás v Zásadě a okolí a roce 2022 opět v Normandii.

Poděkování:

městysu Zásada za finanční podporu a pomoc při organizaci výjezdu, obci Loužnice za finanční podporu, paní Janě Matěškové za pomoc při organizaci výjezdu, tlumočnici slečně Nikole Pohlové.

Za výbor pro spolupráci
Jiří Kozlovský

Fotoarchiv Jiřího Kozlovského - vpravo nahoře: Vjezd do města Demouville. Foto dole (zleva): Plavba obojživelnou lodí na ostrov Tatihou. Pobřežní útesy u města Etretet.

ZÁJEZD NA ZAHRADU ČECH V LITOMĚŘICÍCH

Ve středu 18. září jsme uspořádali zájezd na Zahradu Čech v Litoměřicích. Jako již tradičně se k nám připojili zájemci z okolních obcí, kromě občanů Zásady s námi vyjeli i lidé z Držkova, Pulečného, Dalešic a Rychnova. Cesta ubíhala rychle, a tak jsme již v deset hodin mohli obdivovat pestrou nabídku zboží. K vidění byla široká škála květin, sazenic a výpěstků. Rozmanitá nabídka oblečení, doplňků a domácích potřeb zlákala ke koupi nejednoho návštěvníka.

Počasí nám přálo, takže jsme si mohli užít i doprovodný program v podobě několika koncertů. Při nastupování do autobusu na zpáteční cestu jsem viděla samé spokojené obličeje. Tak zase za rok, Litoměřice.

Linda Černá

Foto: Andrea Princová

SKLENĚNÉ MĚSTEČKO

Skleněné městečko v Železném Brodě se již po třinácté v řadě zaplnilo skláři, umělci, sklářskými řemeslníky, výrobci, příznivci a obdivovateli

sklářského řemesla. Na letošním třináctém ročníku Skleněného městečka v Železném Brodě měl i městys Zásada své zástupce, a to firmy

Atlas Bijoux (foto vlevo) a Yani. Obdivovat jejich výrobky jste mohli na Malém náměstí. Přejeme jim hodně úspěchů v podnikání.

Fotoarchiv a text: Andrea Princová

DEGUSTACE VÍN

Pod taktovkou Tomáše Čepka ze společnosti Via Vini se uskutečnila na fotbalovém hřišti SK Zásada degustace výborných vín z celé Evropy, tentokrát zaměřená na vína růžová a vína

typu prosecco. Několik desítek „vínomilců“ ochutnalo a porovnávalo vína z Moravy, Maďarska, Itálie, Francie a zažili s nimi překrásný večer.

V případě zájmu nejen o degustovaná vína, ale i o kompletní nabídku společnosti Via Vini kontaktujte T. Čepka na mailu cepek@vivini.cz.

Text a foto: Andrea Princová

MOKŘADY

I v letošním roce se sekání mokřadu v lokalitě pod školou ujal SK Zásada. Oproti loňskému roku ještě část Mokřadu pod školou k údržbě přibyla. Ďáblíku bahennímu i vachtě trojlisté se v této lokalitě daří, a tak pokud si projdete naučnou stezkou „K mokřadu Zásada“, můžete obě chráněné rostliny vidět. Kromě rostlin je možné pozorovat mnoho zajímavých druhů motýlů a ptáků. Moc si vážím

toho, že se stále najde několik dobrovolníků, kteří obětují svůj volný čas a přijdou o víkend a mnohdy i v týdnu po práci pomoc se sekáním, hrabáním a vynášením trávy. Na mokřadu bylo odpracováno přes 500 brigádnických hodin. Chtěl bych poděkovat všem příznivcům našeho klubu, také dětem, rodičům malých sportovců a všem, kteří nám přišli v letošním roce pomoc, protože díky finančním prostředkům získaných od Libereckého kraje za údržbu mokřadu budeme moci investovat do dalších úprav našeho sportovního areálu. V letošním

roce nám také po dva víkendy pomáhali s vynášením posekané trávy vězni z věznice v Rýnovicích, kterým bych také rád za odvedenou práci poděkoval.

Velký dík patří i místnímu zemědělci Petru Pavlatovi, který pravidelně posekanou a vnošenou trávu odvážel. Věříme, že i v příštím roce se najde parta dobrovolníků, kteří nám přijdou pomoc, a společně se nám podaří tento krásný kout přírodní krajiny zvelebit.

Fotoarchiv a text: Miroslav Princ

SK ZÁSADA – CO DĚLALI V LÉTĚ MLADŠÍ ŽÁCI?

Loňskou sezónu jsme zakončili „dokopnou“, na které prezident SK Zásada M. Princ předal vítězům loňské sezóny 2018/19 pamětní trika a medaile. Poté byl uspořádán turnaj, ve kterém se postupně proti sobě utkaly týmy otců,

maminek a mladých fotbalistů. Bylo připraveno občerstvení pro všechny, a tak myslím, že si všichni užili sport i zábavu, prostě vše, co je správně oslavě vítězství patří.

Kluci měli za 1. místo slíbený výlet na raftech,

který proběhl na začátku letošní fotbalové sezóny 28.8.2019. Účast byla hojná a zábava ještě větší. Vyrazili jsme z Malé Skály přes Zrcadlovo Kozu až do Dolánek. Tento výlet byl úplně nejlepší ze všech dosavadních akcí. Užili jsme si to kompletně všichni kluci i rodiče. Stihli jsme se vykoupat, vyblbnout a byli jsme zklamaní jen z toho, že to tak rychle uběhlo. Škoda.

Sezóna pro nás začala 26.8. prvním tréninkem a do začátků soutěže už nám moc času na souhrn v nové soutěži nezbývalo. Ta začala v sobotu 31.8. zápasem proti hostujícímu týmu z Kokonína, a jak jsme předpokládali, zápas

jsme prohráli. Bude chvilku trvat, než si kluci zvyknou na větší hřiště, delší hrací dobu, ale jak již dokazují poslední 4 roky, jsou to dobří fotbalisti a rychle si na vše přivyknou. To dokázali už v druhém zápase na Smržovce. Po velikém boji vyhráli. Tam dokázali, že je fotbal baví a chtějí ho hrát co nejlépe. Za tu jejich píli a bojovnost mají můj obdiv, protože větší část mužstva patří do přípravky. Takže jim děkuji za jejich vzorný přístup k tréninkům i zápasům.

Tomáš Trýb
Foto: Monika Tilerová

KOPANÁ DOSPĚLÝCH

Do nové sezóny 2019-2020 jsme nastoupili s podobným kádrem jako v loňském roce. Odešel nám sice výborný stoper Jan Pleštil, ale podařilo se jej plnohod-

notně nahradit Tomášem Havrdou - další „zásaďák“ v týmu. Další dobrou posilou pro tým je zkušený středopolař Robert Samko. Na nový ročník máme opět skvěle připravený trávník i celé zázemí.

Po drobné reorganizaci okresních soutěží a příchodu týmů ze soutěží vyšších se v okresním přeboru objevilo hned několik celků, které mají ambice postoupit do krajských soutěží. Vážnými soupeři o boj v čele tabulky tak budou nejen borci z FK KOVO, kterým už minulý rok postup těsně utekl, ale i Mšeno B a Železný Brod B. Proto návrat do I.B třídy není z okresní soutěže vůbec snadný úkol.

Letošní sezónu jsme začali právě s Mšenem B, kde jsme prohráli 5:3 a ukázalo se, že boj o čelo tabulky bude opravdu těžký. Bohužel do dalších zápasů byl náš tým značně oslaben o mladší hráče, a tak stálo udržení týmu na starších a zkušenějších. To se ale podařilo a v dalších kolech jsme porazili Malou Skálu a ambiciózní Železný Brod B. O chuti mít vyšší ambice je potřeba přesvědčit především kádr

hráčů, jelikož zde začíná úspěch - jak v zodpovědném přístupu k tréninkům, tak zápasům. Pozitivní je, že základ týmu je vcelku mladý, a tak, pokud se bude dařit a bude dobrá i docházka, mají se fanoušci na co těšit. Do uzávěr-

ky jsme vstřelili 18 gólů v 5 zápasech (z toho 10 doma), a tak je jistě na co se dívat. Přijďte fandit i na ostatní zápasy.

Petr Růžička
Foto: SK Zásada

ZASTENROCK 2019

Hudební festival ZásTenRock se v Zásadě letos konal již po osm!! Přípravy jako vždy probíhají po celý rok. Nicméně letošní ročník byl o to náročnější, že jsme slavili 100 let SK, významně rekonstruovali

ubytovnu a měli řadu dalších akcí v areálu. Nicméně se vše podařilo připravit na výbornou a návštěvníci dostali tradičně skvělý servis. Zde patří poděkovat všem, kdo pomohli od přípravy parkovacích ploch, směrůvek, přes stavbu stánků, oplůtků, až po obsluhu dlouho do noci. 8. ročník prezentoval tradičně tvorbu jak regi-

onálních kapel, tak i několik revivalových. Mezi nimi největší úspěch měl Roxette tribute band, který hrál na naší akci popáté a sklídl několikrát za produkci velké ovace. Smutným okamžikem letošního ročníku byla neúčast jedné z hlavních kapel IMODIUM (pro náhlé zdravotní problémy), což jsme se dozvěděli 1,5 hodiny před jejich vystoupením. Za 8 ročníků se nám taková situace stala poprvé, ale i tak se podařilo díru v programu zacelit a návštěvníci dostali svoji „10 hodinovou dávku hudby“.

Zázemí festivalu nabídlo návštěvníkům řadu výborných alko i nealko koktejlů, dobrou kávu, několik druhů svijanských piv a v jídelním kout-

ku nechybělo jak maso a klobásy, tak i bezmasé dobroty. To vše servírováno usměvavou a ochotnou obsluhou.

I přesto, že v letošním programu nebyla žádná hvězda hudebního nebe jako v loňském roce, dorazilo do areálu téměř 2.000 návštěvníků. To je pro nás důkazem, že se v Zásadě podařilo vytvořit výbornou společenskoculturní akci, která má své věrné fanoušky a její dosah je daleko za okresní hranice.

Tak zase za rok na ZásTenRocku 2020 AHOJ.

Petr Růžička
Foto: SK Zásada

ZÁVOD 24 HODIN NON-STOP V CHOCEŇI

Automodeláři ze SVČ Mozaika Železný Brod společně s rodiči dětí se zúčastnili ve dnech 7. – 8. 9. 2019 závodu modelů aut ovládaných pomocí bowdenu ve městě Choceň. Jednalo se o vytrvalostní závod 24 hodin non stop. Dvou nebo tříčlenná posádka (podle věku a složení posádky) musela chůzí nebo během absolvovat co nejvíce okruhů v místním zámeckém parku.

Odjezd byl v sobotu po sedmé hodině ráno. Naložili jsme, co se dalo, abychom měli vše k dispozici. Ještě před příjezdem do Choceň jsme se zastavili v dřevěném památném kostelíku v obci Dobříkov, který byl na místo přivezen vlakem před druhou světovou válkou z Ukrajiny. Po příjezdu do prostoru závodistiště jsme postavili stany a vybalili všechny věci. Po obědě se u pořadatelů přihlásilo 9 našich posádek. Celkem na startu závodu stálo nakonec neuvěřitelných 45 posádek. Ve 13.13.13 hodin začalo nekonečných 24 hodin bojů o dobré umístění. Naše posádky si vůbec nevedly

špatně. Většina z nich se držela v první polovině startovního pole. Nejhorší situace nastala v nočních a brzkých ranních hodinách, kdy na závodníky, a nejen na naše, dopadala krize. Ovšem dobrá taktika se střídavým krátkým spánkem minimalizovala ztráty v umístění. Ráno se opět závodilo na plný výkon a v té době posádka na druhém místě ve složení Kuba Neoral, Martin Kocour a Pepa Hübner se ztratou téměř 3 km za prvním nasadila neskutečně ostré tempo. Podařilo se jim ztrátu dohnat a dostat se do vedení, které nakonec udrželi až do konce závodu. Po několika letech zase máme zasloužené vítězství s uběhnutými 154 km. Krásné páté místo se 140 km si vybojovala po těžkém boji s dospělými závodníky mladá posádka ve složení Ota Déva, Ondra Novotný a Petr Polívka. Obrovské překvapení vytvořila naše nejmladší posádka s věkovým průměrem necelých 9 let ve složení Jirka Klamt, Zuzanka Klamtová a Amálka Kurfířtová (ta vystřídala nedlouho po startu zraněného Ondru Huška).

Jejich výkon vzhledem k věku byl neskutečný a běh těchto malých závodníků doslova drtil časy těch o mnoho starších. Jejich výkon 109 km a celkově 14. místo byl neuvěřitelný. Ještě musím vyzdvihnout posádku Richard Horna, Vašek Kurfíř a Milan Šrédli. Dobře zvolenou taktikou se jim podařilo zdolat 123 km a tím si zajistit 11. místo. Ani ostatní naše posádky se neměly za co stydět. Všechny po závodě pořádně bolely nohy a únava byla hodně znát. Nakonec i přes velmi nepříznivou předpověď počasí nám téměř nepršelo a závod se velmi vydařil. Díky rodičům závodníků jsme měli dokonalé zázemí, napečené buchty, grilování a hlavně podporu pro soutěžící děti. Zázemí našich posádek mělo prostě tu nejlepší atmosféru. Již nyní se těšíme na další ročník.

Text a foto: Rudolf Šrámek, vedoucí automodelářského kroužku SVČ Mozaika Železný Brod

ČINNOST BONSAI S.P.A.B.U. BĚHEM LÉTA

Poslední akcí ve školním roce 2018 – 2019 byl poslední, rozlučkový trénink před letními prázdninami. Ten jsme zorganizovali v pátek 21. června. Měli jsme štěstí a po celou dobu této akce bylo hezké počasí. Po krátké informační schůzce s rodiči ohledně našeho dalšího (ne)fungování jako spolku, se v plné míře rozjely soutěže připravené na tento den. Společný pohyb družstva pomocí dvou fošen a provazů, malování s výhledem na papír přes zrcadlo, slalom s člověkem na nosítkách bez jeho vyklopení, to jsou jen některé z připravených soutěží. V další části byl opět připravený táborák a opékaly se buřty. Akce skončila, my se rozloučili, popřáli hezké prázdniny, a tím ukončili tak jedenáctý rok naší činnosti.

V pondělí 19. srpna jsme se sešli před budovou zásadské sokolovny, odkud jsme odjžděli do

Dachové u Hořic na v pořadí již čtvrtý ročník letního kempu bojových umění, které sami pořádáme. Ten den nám nebylo počasí příliš nakloněno. Černá obloha a hustý nekončící déšť. Než jsme naložili děti do přistavených vozidel, pěkně jsme promokli. Na tomto kempu jsme kromě pravidelných tréninků karate, boje s holí a sebeobranu navštívili výrobu hořických trubiček a několikrát i koupaliště ve Slunečních lázních v Dachové u Hořic. Mezi tréninky bylo připraveno i několik kolektivních her. V druhé polovině kempu za námi přijel Ing. Pavel Halva

držitel sedmého danu v karate a několik tréninků sám vedl. Podělil se s námi o své velice zajímavé poznatky a zkušenosti ze své více než třicetileté praxe tréninku karate.

Po skončení letních prázdnin jsme začali další rok našeho působení v Zásadě. V prostorách Masarykovy základní školy jsme museli skončit, a tak nám nabídli rodiče našich studentů pomoc při hledání nových prostor na cvičení. Přes ně nám nabídli své prostory zásadští sokolové. Všem za to patří náš dík.

V pátek 6. září jsme společným tréninkem za-

hájili cvičení v sokolovně. Zde jsme si mohli vybudovat svoji novou tělocvičnu a v ní, v pátek 13. září, přivítat studenty do náboru, který byl prvním tréninkem vyhlášen. Na úvodním tréninku se sešlo osm nových žáků, kterým přejeme, ať jim elán vydrží co nejdéle. I v tomto roce nás čeká množství seminářů a závodů, ale o tom až někdy příště.

Text a fotoarchiv: Miroslav Dušek

Foto: Trénink a nábor nových členů 6.9.2019. Na předchozí straně: Poslední trénink před prázdninami.

CO NOVÉHO V SOKOLE?

Již na jaře tohoto roku jsme plánovali pořídit si své vlastní posezení pro venkovní sokolské i obecní akce. Požádali jsme místního kováře Honzu Boudíka, který nám vyrobil z kvalitního pozinkovaného plechu konstrukce na tzv. „pivní sety“.

Dřevo jsme objednali na pile ve Velkých Hamrech II. To však bylo dodáno se zpožděním, část koncem července a zbytek až začátkem srpna. Prkna byla hrubá a některá i značně mokrá, bylo třeba je ohoblovat, natřít penetračním nátěrem a namontovat na kovové konstrukce. To vše jsme museli stihnout v poměrně krátké době, ale podařilo se nám většinu setů dodělat do Vrchovské pouti. Zbytek se dodělal koncem srpna. Celkem bylo vytvořeno 22 těchto setů, kde jeden je určen pro posezení 8-10 lidí. Na hotových setech musíme ještě provést finální úpravy, které obnáší ještě jedno obroušení a znova natření.

Na tvorbě těchto „sedacích souprav“ se podílela řada sokolů ve svém volném čase.

Nejaktivnější byli Terka a Michal Kadečkoví, Vendula a Petr Jarešovi a Jana a Zdeněk Hniličkoví, Petr Pavlata a Honza Červenka, odbornou radou a pomocí přispěl i Bohouš Pavlata.

Sety jsme hned vyzkoušeli – jednak na Vrchov-

ské pouti, jednak na akci Loučení s prázdninami za sokolovnou. Doufáme, že nám budou sloužit ještě dlouhou dobu.

MUDr. Jana Hniličková
Foto: Tereza Kadečková

LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Dne 31.8. 2019 jsme za sokolovnou uspořádali akci Loučení s prázdninami.

Od 16.00 hodin jsme s loutkářským sdružením Prokůpek sehráli hru ve venkovním stánku na pódiu. Byla to repríza hry „O mlsném drakovi“. Mnozí ji už v minulosti viděli, ale přesto přišlo na tuto produkci dost dětí. Doufáme, že se všem tato hra v novém prostředí venku líbila.

Od 17.00 hodin vystoupil kouzelník „Magic Alex“, který předvedl četné kouzelnické triky za pomoci dětí i dospělých a sklídl velký ohlas.

Poté jsme zapálili velkou vatru, která stála za sokolovnou už od „Vítání léta“, které nám v červnu bohužel propřelo.

Děti i dospělí měli možnost opéct si buřty na pěkném kovovém ohništi, které nám zapůjčila Eva Rydvalová z Domu dětí v Železném Brodě. Loutkářky napekly buřty, koláče a perníky, točilo se pivo i malinovka, takže žádný nepříšel zkrátka. Od 19.00 hodin pak hrála skupina Kašták band s Jardou Rydvaalem a spol. k tanci a poslechu. Celá akce se dle nás vydařila, děti a posléze i dospělí se dobře bavili.

Foto a text: MUDr. Jana Hniličková

LOUTKOVÉ DIVADLO PROKÚPEK PRO VÁS PŘIPRAVUJE NOVOU SEZÓNU

Letní měsíce bývají obvykle pro většinu divadel dobou odpočinku, avšak my jsme nezažili. Na konci června jsme odehráli hned tři představení ve Středisku volného času Mozaika v Železném Brodě, a to v rámci tzv. Mozaiky-ády. Jedno představení bylo primárně určené dětem z mateřských škol, jedno pro žáky základních škol, kteří dorazili v rámci družiny, a poslední představení jsme zahráli pro širokou veřejnost. Pro naše divadlo to byla akce náročná, protože jsme pokaždé uváděli jinou hru, ale soudě podle ohlasu to byla i akce vydařená.

Začátek prázdnin byl spojený s nácvičkem a posledními přípravami nového představení, které jsme uvedli o zásadské pouti. Jednalo se o premiéru hry s názvem Duch Muhu, pán Jizerských hor. Jak název napovídá, zvolili jsme regionální téma. Jsme rádi, že jsme mohli dětem přiblížit postavu tajemného ducha Muhu z jizerskohorských pověstí, o kterém možná dosud neslyšely. Počasí nám zrovna moc nepřálo, proto patří velký dík všem divákům, kteří se deště nezalekli a přišli zhlédnout naše představení. Doufáme, že je příběh o potrestání prolhaného rychtáře poučil i pobavil.

Tím pro nás však letní sezóna ještě neskončila. V sobotu 20. 7. jsme zahráli pohádku Princezna a kominík v Kokoníně, kde jsme navázali spolupráci se spolkem Kokonín, z.s., spravujícím zdejší Kulturní dům. Představení se setvalo s dobrým ohlasem, takže se do Kokonína jistě vrátíme a uvedeme tu další z našich loutkových her. Na konci prázdnin v rámci akce „Loučení s létem“ jsme v zásadské sokolovně ještě sehráli reprízu představení O mlsném drakovi.

Nyní se již plně soustředíme na novou divadelní sezónu. Program bude bohatý, chtěli bychom uvést hned tři premiéry. Jako první můžete vidět hru Kašpárek popleta 2, kterou uvedeme v sobotu

19. října. Jedná se o pokračování našeho úspěšného představení s popleteným Kašpárkem, kterému musí děti při vyprávění pohádek napovídat. Tentokrát jsou na pořadu další tři klasické pohádky, a to O Červené Karkulce, Hrnečku, vař a O perníkové chaloupce. Doufáme, že se dětská diváci opět zapojí a Kašpárkovi s vyprávěním pomohou.

Těšíme se na Vás!

Tereza Červenková

Fotogalerie: Představení v Kokoníně a na zásadské pouti. Autor: Tereza Kadečková

LOUTKOVÉ DIVADLO PROKÚPEK

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA PŘEDSTAVENÍ:

19. 10. 2019	Kašpárek popleta2 – nové příběhy
9. 11. 2019	Pepík loupežníkem
Duch Muhu, pán Jizerských hor
7. 12. 2019	Kašpárek generálem
28. 12. 2019	Kašpárek popleta2 – nové příběhy
Duch Muhu, pán Jizerských hor

Začátek představení v 17:00 hodin.

Změna programu vyhrazena.

T.J. Sokol Zásada

CVIČENÍ S DĚTMI – ZRUŠENO!

Pro nedostatek cvičenců je letošní rok čtvrtletní cvičení s dětmi zrušeno. Děkuji za pochopení. **Tereza Kadečková**

JÓGA

Zásadské jogínky oslavily svoje roční „narozenniny“ ve velkém stylu. Krásný a programem nabitý víkend v Rokytnici nad Jizerou se opravdu vydařil. Hned v sobotu ráno po příjezdu do horského střediska odcvičily hodinu power jógy pod vedením Jitky Joklové, poté následoval lehký oběd, návštěva keramické dílny a relaxace v solné jeskyni.

Posezení v hospůdce a dobrá večere byla jen třešničkou na dortu. V neděli ráno následovala druhá plánovaná hodina power jógy a poté už cesta domů. Jogínky si tento cvičící víkend opravdu užily a už se těší na to, až bude hotový jejich keramický suvenýr, který si vytvořily na památku této společné akce. Dovolte nám touto cestou poděkovat sponzo-

rům: Městys Zásada a TJ Sokol Zásada, kteří náš jóga víkend podpořili. Předpokládáme, že takové setkání s jógou nebylo poslední a věříme, že nás bude v našem „Jóga týmu Zásada“ jen přibývat. Lenka Havrdová

Fotoarchiv a text:
Lenka Havrdová, DiS

SETKÁVÁNÍ MAMINEK S DĚTMI

Každé úterý 9-11 hod. v zasedací místnosti
Úřadu městyse Zásada

Startujeme 1.října

Sledujte nás také na Facebooku: Zásadské maminky

Kontakt pro dotazy: 602 770 610, Lenka Havrdová

ZE VZPOMÍNEK UČITELE FRANTIŠKA RADKOVIČE

Do sportovního klubu v Zásadě „dodával“ rod Radkovičů od samého počátku po léta jak činné členy, tak i jednatele, pokladníky, apod. Z pěti bratrů jsou to nejméně tři – Emil, František (Xaverský), Jaroslav.

František (17.12.1908 – 30.1.1988 – otec učitele Františka Radkoviče) je i členem Národní jednoty severočeské - č. čl. 119 296 – Místní odbor pro Zbytky, Berany a okolí.

Po nástupu vlastence k uniformované policii ČSR v roce 1937 je i členem A.F.K. Stráže bezpečnosti v Liberci (Armádní fotbalový klub ČSR) - č. čl. 624, za který hraje.

V roce 1945 se již št.stržm. Radkovič k fotbalu nevrátil. Změnil bydliště a zlomené nohy při výkonu služby jej z jeho milovaného spor-

1929
-
1930
-
1931

1937
-
1938

tu (včetně lyžování) vytlačily. I když ne úplně. Na zahradě v místě bydliště slouží posečený trávník rekondičně k tenisovým soubojům s nedávno z německých koncentračních a vyhlazovacích táborů osvobozených zázrakem

přeživšími 2 Židovkami s matkou. Olga Weilová z ČSR vyemigrovala až do Jižní Ameriky – Montevidea v Uruguayi.

Jeho členství v A.F.K. vyvolalo po zhlédnutí vystavených dokumentů a fotografií z nasazení

na hranicích v jednotkách SOS (Stráže obrany státu) v roce 2012 (2018) reakci (vizitátora) vedoucí až k roku 1938, kdy v našem českém pohraničí řádí stílející zfanatizovaní Němci – výrokem: Když oni tady Čechy brali jako okupanty.. tedy proto bylo po vojácích, četnících (četníkem byl bratr Jiří), finančnících, policistech nejen v jednotkách SOS stříleno zákeřně zbaběle ze zálohy.

Tolik k historii našťestí dávno minulé, leč jak zřejmě, nutno je i mladou generaci informovat a stále připomínat fakta.

Z poskytnutých materiálů pana Radkoviče přepsala Vendula Balatková

CESTA POLSKEM A VYZNAMENÁNÍ FRANTIŠKA RADKOVIČE

Syn fotbalisty F. Radkoviče nepokračoval v příkladné sportovní činnosti. V posledních 25 letech se mimo jiné věnuje znovuodhalování desetiletími zavátými historickými událostmi, které zprostředkovaně předává na výstavách s touto tematikou ve vazbě na 2. světovou válku „STOPY“ i jako učitel v posledních sedmi letech svého aktivního života a následně v důchodě. S výstavami začal roku 2005 (zhlédnuto 3500 návštěvníky) na škole, kde učil, a posléze i na jiných místech. Viděli ji v Jablonci nad Nisou, Železném Brodě i v Liberci (např. u chemického pluku – dny otevřených dveří). Za zmínku stojí, že se pan Radkovič nebrání uspořádat na toto téma výstavu i pro nás (naše děti ve škole).

V místech, kde za 2. světové války pracovali a umírali vězni, byla na prosečském hřebenu u obce Rýnovice (v květnu před 10 lety) nainstalována naučná 3,5 kilometrová stezka s názvem „STOPY 2. světové války“, na níž se pan učitel SPŠ technické v Belgické ulici (bývalém areálu LIAZu – průmyslová zóna Jablonce nad Nisou) Radkovič spolu s kolegy a studenty podílel. První tabuli naučné stezky najdete přímo u vchodu do školy, poté trasa stezky opouští okraj Rýnovic a zvolna stoupá mezi loukami až na Prosečský hřeben (581 m n. m.).

A z této oblasti jeho života je pak ocenění ze strany polských orgánů veřejné správy města - 200.000 Toruně a celého vojvodství Kujawsko

– Pomorskiego. S pomocí F. Radkoviče byli Zásadáci zprostředkovaně při tom. Stalo se to 24.5.2019 na konferenci s místní mládeží, přestože v té době v celém Polsku bylo školství ve stávce za důstojné ocenění učitelů. Účastnili se ho představitelé Univerzity Mikuláše Koperníka (právě město Toruň je jeho rodištěm), vojvodství a města Toruně (staré toruňské město je zapsané na seznamu UNESCO. Toruň, město u řeky Visly, je známá perníkářstvím podobně jako u nás Pardubice).

Ing. František Radkovič převzal udělenou medaili „Unitas Durat Palatinatus Cuiaviano – Pomeraniensis“ za uznání zásluh o region vojvodství a jeho obyvatel. Ocenění se m.j. váže k osobě zdejšího kněze Ludwika Muzalewského, misionáře, který mimo jiné působil i 12 let v Brazílii, načež se vrátil do Polska), jehož životní pouť skončila tragicky smrtí v našem regionu, a to v pobočce Getewent německého koncentračního a vyhlazovacího tábora Gross – Rosen v Rychnově u Jablonce nad Nisou. Polský misionář (člen Kongregace misionářských kněží) se narodil 22.8.1883 neměl šanci přežít – Polák a ještě ke všemu kněz. Do rukou gestapa se dostal ve Varšavě 7.2.1944 při zátahu na dům pro kněží. Byl vězněn i ve věznicí Pawiak (výhradní věznicí gestapa ve Varšavě), která byla známá vražednou surovostí (srovnatelná s Terezínem či Pankráci v období 2. sv. války). Pawiakem během 4 let prošlo celami až 100 000 vězňů,

z nichž přibližně 37 000 zahynulo smrtí dozorců (i když se přímo v Pawiaku nepopravovalo, popravky probíhaly na okrajových varšavských čtvrtích a později na veřejných místech města, což vedlo k velkému odporu a nenávisti Poláků k Němcům), nedostatkem potravin, přeplněností cel (Pawiak byl kapacitně určen pro 1000 vězňů, mnohdy jich zde však bylo až 3x tolik). Odtud byl kněz Ludwik ve vagónu pro dobytek po železnici odtransportován směrem na Wroclaw do 60 km vzdáleného zařízení německých SS koncentračního tábora Gross – Rosen Rogoźnica (vzdálená ze Zásady cca 130 km SV) 30. března 1944 ve skupině 555 vězňů. Ludwik byl v mládí zámečnickem. 4.4.1944 ve skupině 200 vybraných odborníků pro potřeby válečné výroby je transportován do Rychnova u Jablonce nad Nisou (pobočka Gross – Rosen). Avšak již 18.4.1944 umírá jako druhý v pořadí z transportu a je 25.4.1944 zpopelněn v libereckém krematoriu, jak je zapsáno v kremaci knize. Tedy za 2,5 měsíce po zatčení. Úmrtnost, tak jako jinde, i zde, byla vysoká, značná. Spoluvězeň, přeživší Ing. Jan Kosiński (elektrikář silnoproudař), si vedl statistiku a došel k počtu 602 nevinných lidských obětí k datu osvobození a obsazení tábora československými odbojáři z Frýdštejna a okolí 8.5.1945.

Následně se mohl vyznamenaný pan Radkovič seznámit spolu s doprovázejícím Ing. Ivanem Stránským s historickým jádrem města, tak i s válečnou historií oblasti krátce po přepadení Polska nacistickým Německem a jeho ozbrojenými složkami (Wehrmacht, SS, SD, němečtí dobrovolníci).

Pro nás bylo zdrcující poznání o barbarském chování dobyvatelů ve 400 městech, vesnicích, místech počínaje 3.9.1939. Vybraní občané – muži, ženy i s dětmi – polská inteligence, majitelé živností jsou svázení do blízkých lesů, kde postřílení a zahrabáni, mnohdy i zaživa. Odhaduje se na základě šetření po roce 1990, že šlo o 30.000 až 60.000 nevinných obětí. Provinili se tím, že to byli Poláci.

Jedno místo v lesích poblíž Toruně na pravém břehu Visly s názvem Barbarka (národní památník, místo, kde od října do konce prosince 1939 gestapo provedlo hromadné popravky, zahynulo zde 600 – 1200 Poláků a Židů z Toruně a okolí) jsme navštívili v němém úžasu a poklekli u několika hromadných hrobů,

kteří byly v roce 1944 Němci na rozkaz pomoci vězňů odhaleny a ostatky poblíž na hromadách spáleny a místa následně zamaskována. Leč nedostatečně před postupující Rudou armádou. Většinou byla odhalena i díky povalujícím se prázdným nádobám po hořlavých kapalinách. Vedlo je k tomu poznání v souvislosti se zkušeností odhalení 25.000 vojenských osob – Polských válečných zajatců, kteří na rozkaz Stalina byli zavražděni zastřelením do týla v Katyni, Tveru, Charkově od 3.4. do 12.5.1940. Aby náš pobyt v Polsku nebyl tak depresivní, navštívili jsme na druhém břehu Visly lázeňský komplex Ciechocinek známý svým solným podzemním jezerem a léčebnými kúrami v solných koupelích a léčbou pohybového ústrojí pacientů. Solanka se čerpá z hloubky 400 m na dřevěné skoro 2 km dlouhé a 12 m vysoké konstrukce, kde se v létě odparem zahušťuje

ze 4% až na 26%. Z ní pak v solivaru získávají sůl. Na zpáteční cestě byl v pátek 26.4.2019 ve Varšavě navštíven 91letý Artur Piechna, bývalý vězeň pobočky Gablonz v rýnovické továrně Feinapparatebau G.m.b.H. v budově „C“ německého koncernu Carl Zeiss – Jena. Tentýž Gross – Rosen, kam se ve skupině 500 mužů a mláďenců spolu s otcem 18.11.1944 dostal jako 16letý politický vězeň odchycený ve Varšavě. Zde asi do 8.5.1945, když SS ostraha utekla, nechala ležící vězně včetně jeho otce svému osudu – bylo jich zde asi 50. Ty po soumraku díky kontaktům páraře Bernata (Polákům byl Čech známý pod jménem „Vlasta“) odvezli českoslovenští povstalci do Železného Brodu mimo Jablonec nad Nisou. Převezen 9.5. do Žel. Brodu vážil pouhých 38 kg. Neopomenul sdělit, že za přežití vděčí dobrovolným sestřím ČSČK (sestry mají pomník v Železném Brodě

v parčíku). Artur nemůže pochopit, že od jeho pobytu zde 3.5. – 9.5.2013 nedošlo k výměn textů před hromadným hrobem obětí německého barbarství v Rýnovicích – jsou nepřesné, zavádějící, neúplné, lživé. Těžko to vzhledem k tomu, co prožil, snáší.

Závěrem nutno poděkovat všem Zásadařům. Kteří umožňují setkávání a poznávání polské a české mládeže (po Slováčích našich nejbližších příbuzných). Hluboká poklona.

Z poskytnutých materiálů pana Radkoviče přešla Vendula Balatková

Fotografie, legitimace i členský průkaz (soukromý archiv pana Radkoviče): V Toruni převzal Ing. František Radkovič udělenou medaili „Unitas Durat Palatinatus Cuiaviano – Pomeranien-sis“. Autor: Ivan Stránský

HISTORIE ŠKOLSTVÍ V ZÁSADĚ (ČERPÁNO Z: ŠKOLNÍ KRONIKA ŠKOLY ZÁSADSKÉ 1810 - 1904)

Dary škole

Ve školním roce 1897/98 věnovala c.k. okresní školní rada zásadské škole pěkný drobný model telegrafu a dvě násosky (rovnou a křivou) a ve školním roce 1898/99 10 obrazů rostlin a 4 obrazy ročního počasí.

Okresní školní rada věnovala zásadské škole ve školním roce 1899/00 14 přírodopisných obrazů rostlin. Škole ve Zbytkách darovala c.k. okresní školní rada nejpotřebnější pomůcky – staré ruské počítadlo, globus, mapu zemských polokoulí, mapy Čech, Moravy a Slezska, Rakousko-Uherské říše, Evropy a Hermanovy obrazy (16 obrazů k názornému vyučování). Paní A. Urbánková z Beran věnovala příškolu kříž s Kristem v ceně 15 korun a pan František Rydval z Beran věnoval veliké kružítko a vycpaniny. Okresní školní rada věnovala ve školním roce 1901/02 zásadské škole sbírku 24 napodobenin drahokamů a škole ve Zbytkách byly dodány pomůcky: přímý magnet, ebonitová a skleněná tyč, kompas, tlakoměr, přímá a křivá násoska, Heronova báhň, ruční stříkačka, lihový kahan, kruh s koulí a „nové kreslení“ – pro všech 8 školních roků i s výklady.

Ve školním roce 1902/03 byly okresní školní radou darovány školám tyto pomůcky – jedna čtvrtá sbírka učebnin pro zásadskou školu a jedna pro příškolu ve Zbytkách. Tři díly cestopisu Kořenského pro mládež, 6 obrazů řemesel pro zásadskou školu a 25 obrazů zoologických, 10 botanických, 16 knih do žákovské knihovny a ladičku pro příškolu.

Okresní školní rada věnovala ve školním roce 1903/04 zdejší škole 7 obrazů řemesel, krámské váhy, kaleidoskop a škole ve Zbytkách magnetku, galvan. článek, 1 obraz lidských plemen, 4 anatomické obrazy, 2 pumpy, dvě čočky, krámské váhy, lahev s nálevkou a 16 knih do žákovské knihovny.

Ve školním roce 1904/05 darovala okresní školní rada do zásadské školy tyto pomůcky: 2 mapy zemských polokoulí a článek Grenetův. Do školy ve Zbytkách věnovala malou elektrí-

ku s vedlejšími přístroji (Lajdenská lahev, kolečko, chochol, blesková hůl), dále měřící pomůcky jako litr, půllitr, kilogram, půl kilogram, dekagram a gram.

Nadace + slečny Marie Šourkové (od Janů)

O Dušičkách v památný den úmrtí Marie Šourkové od Janů bývaly nadací zemědělské slečny Šourkové podělovány chudé a pilné děti obuvi a oděvem, aby mohly v zimě chodit pilně do školy.

Z nadace bylo roku 1899 poděleno 12, roku 1900 12, roku 1901 12 dětí. Kolik bylo poděleno dětí v dalších dvou školních letech není v kronice uvedeno, poděleny však dle záznamu byly, obec však na podporu nic nedarovala. O Dušičkách 1904 bylo obdarováno 10 dětí.

Polévkový ústav

Po vybudnutí c.k. okresního hejtmánství a po

příkladu jiných obcí byl zřízen roku 1904 v zimních obdobích (od 1.1. do konce března) v hostinci u Boh. Vondráčka polévkový ústav, v němž bylo poděleno 4krát týdně v poledne teplou polévkou 6 chudých přespolních dětí. Celkový náklad činil 24 K. Byl hrazen divadelním spolkem Tyl.

Od 1.1. do konce března byl polévkový ústav v hostinci Marie Šourkové č.p. 1, kde bylo poděleno rovněž 4krát týdně 6 chudých přespolních dětí. Celkový náklad 18 K 48 h uhradil opětovně místní divadelní spolek.

Vendula Balatková

Foto (soukromý fotoarchiv: II.třída - školní rok 1925/26). Žáci s třídní učitelkou Marií Rydvalovou - Tůmovou.